

KURYER LITEWSKI

Za pozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Caley Rossyjskiej.

Z WILNA 4. SIERPNIĄ ROKU 1798. W SOBOTĘ

z Petersburga 13 Lipca.

Za Rapportem Inspektorów, Imperator Jmć oświadczyć raczył ukontentowanie swoje Szefom muszkietyerskich regimentów Newskiego General-Lieutenantowi Xiazęciu Wołkońskiemu, i Wielikoluckiego General-Maiorowi Hłazowi, za dobrych ćwiczenie.

Naznaczeni są Komendantami regimentów Fanaboryjskiego grenadyerów Półkownik Tuczkw. Staro-Badenskiego muszkietyerów Półkownik Arseniew. Newskiego Półkownik Zawalszin. Pemskiego Podpółkownik Fomin. Kurskiego Maior Maniukin. Smoleńskiego Podpółkownik Kasahowskoy.

Tęż sama rangę otrzymali: w regimentie garnizonowym Rozentala, Maior Hren; Bróziak, Podpółkownik Baskakow Tarbieiwa, Maior Bardukow. Jeleckiego regimentu muszkietyerów Maior Warnik naznaczony komendantem zwodnego batalionu grenadyerów, z rot tegoż, i Holenyszczewa Kutuzowa regimentu.

z Wiednia 18. Lipca.

Minister Zagranicznych interessow Hrabia de Cobenzl, który od Cesarza Jmści w szczególniejszych zleceniach do Seiz i Rastadu był wysłany, powrócił niedawno do naszey stolicy, po zakończonych konferencyach z Ex Direktorem Francuzkim Neuchateau. W Austryackich wojskach widziemy codzienne poruszenia; z Węgier, Czech, i Gallicy często przybywają tu małe diwizye.

Chociaz wszystkie regimenta Cesarzskie są w zupełnym komplecie, iednakże z rozmaitych Prowincyi sprowadzać nie przestają żołnierza nowo zacięznego. W arseniałach idą roboty z wielkim pospiechem. Według dokładnego rachunku, w Styryi, Morawii, i Szląsku Austryackim, zeszłego roku narodziło się dusz 100,992, umarło 90,728; zaślubionych par było 21589.

Wiadomość o zaszłej bitwie między Kapitanem Baszą Seraskierem, i buntowni-

kiem Passwan Oglou, z okoliczności opasania Widdinu, nie tylko się potwierdziła, nad to ieszcze następujące o tym przypadku mamy szczeguly. Passwan Oglou przez przyjaciół swoich w obozie Tureckim był wczesnie uwiadomiony, że przystępują do szturmowania twierdzy Seraskierowi na amunicyach zbywało.

Zakazał przeto Woysku swoiemu, ażeby w czasie następującego ataku nie strzelając wytrzymywało ogień nieprzyacielski, szaniami zasłonięne. Gdy już ogień Turecki słabieć zaczął; na on czas Passwan Oglou wycieczkę uczynił tak szczęśliwie, że 10. tysięcy Turków trupem położył. Owocem zwycięstwa była wielka zdobycz, i opanowanie znaczniejszych magazynów.

Goniąc od Seraskiera wysłany przywiózł smutną wiadomość do Belgradu, że natychmiast wysłać musiano żywność, proch, ołów, y strzelbę do głównego Obozu. Pomienione zaś miasto w pustynie dziś jest przemienione. Obywatele, którzy w małej liczbie po zaraźliwych chorobach pozostali, wynoszą się na wieś; ledwie 3, lub 4 Kupieckie sklepy są otwarte.

Z garnizonu nawet żołnierze uciekają gromadami; z tych iedne bawią się lotrowstwem po drogach, inne do buntowników przechodzą. Choroby tego roku w Turczyźnie panujące osobliwego są gatunku. Zarażeni ludzie zwykli umierać w godzin kilka; niektórzy do dwóch dni wytrzymała, posród nayokropniejszych boleści.

Ci zaś którzy więcey niż dwa dni żyją, zwykli wpadać w szaleństwo, szarpiąc własne ciało zębami. Nie może być widok nad ten nieznośniejszy; uprzedzonych iednak Turkow namówić nie podobno, ażeby umarłych grzesić nie mieszkając kazali. Trzymają się uporczywie dawnych zwyczajów, twierdząc, że im tego czynić Alkoran zabrania.

Tak więc ciała kupami leżąc na ulicach Belgradu, zarażają bardziey powietrze, przez co choroba szerzy się, i do zdrowych okolic przechodzi. Od regimentu w Liganie stojącego wiadomość, iak mówią

przyszła, że się tam znaki zarazy pokazały. Użyto przyzwoitych środków; dla wzmocnienia zaś Kordonu od Semlina, wysłano jeszcze d. 3. Niemiecko-Bannackie woyska.

z Neapolu 21 Czerwca z Gazety Berlińskiej.

z Sicilii wiadomość odbieramy, że Tulońska flotta na początku teraźniejszego miesiąca płynąc do Malty, zbliżyła się do brzegów naszych, rzuciła kotwicę pod Marsalą, i żywność w Girgenti zabrała. Wielkorządca Sicilijski wysłał Officera do Kommandantów Francuzkich, ofiarując wszystko, czegoby potrzeba było okrętom. Ten wypłynwszy na Morze potkał Adiantanta Generata Buonaparte. Udał się więc obydwu na Okręt Admiralski, gdzie Wódz pomieniony oświadczywszy ukontentowanie swoje z przywróconey zgody między dwoma narodami, podziękował za przyziacielską ofiarę. Officyer więc Neapolitański powrócił do lądu, i mieszkańców nagłym postrzeżeniem liczney flotty ztrożonych zapewnił, że nie mając się czego lękać, mogą być spokojnymi.

Eskadra zaś Angielska, którą d. 17. pod Neapolem widziano, składała się z 14. Okrętów liniowych; między temi 4 były tzypiętrowe, 8 fregat, i 6 lekkich statków. Officyer jeden wysiadłszy na ląd, był u Ministra Dworu swojego. Gdy powrócił do Admirala Nelson, ten zabawiwszy trochę blisko Posilippo, wiatrem pomyslnym udał się do Malty, gdzie mógł stanąć dnia wczorayszego.

z Rzymu 30. Czerwca z Gazety Frankfortskiej.

Według ostatnich listów pisanych z Neapolu, Eskadra Angielska pod Kommandą Admirala Nelson, przybyła do Malty, we trzy dni po wyjściu z tamtąd flotty Tulońskiej. Admirat Angielski zostawiwszy kilka zbroynych Statków na zamknięcie portu, udał się w pogoń za nieprzyjacielem. Można więc wkrótce się spodziewać wiadomości o Morskiej bitwie.

Powiadają, że przed odeysciem swoim pomieniony Admirat oświadczyć kazał Dworowi Neapolitańskiemu, iż Okręta neutralne, lub nieprzyziacielskie, usiłujące wbiec do Maltańskiego Portu, będą zatopione przez Angielską diwizyą. Buonaparte popłynął ku wschodowi, domyślając się że zawinie do Corfou. Nie ma pewności, czyli i jak długo tam zabawi.

Inni przydają, że do Ragusańskiego Portu przybyły dwa Okręta wojenne Francuzkie, z znaczną liczbą Statków przewozowych; na tych znajduje się 1500 żołnierza przeznaczonych do zającia miasta. Lecz te i tym podobne wiadomości potwierdzenia potrzebują; za dni kilka pew-

nieysze mieć będziemy o obrótach flott nieprzyziacielskich.

z Genui 30. Czerwca z Gazety Berlińskiej.

Na mocy rozkazow odebranych z Paryża, nasz Direktoryat ogłosił następującą ustawę. 1. Nieprzyziacielskie postęпки między Królem Jmcią Sardyńskim i RPlitą Liguryjską, dziś się zakończyły. 2. Ministrowie Woieny i morski uwiadomią o tym iak nayrychleý kommanderującemu woyskiem naszym Generala. Uwiadomienie, i zawieszenie broni wnet nastąpiły.

z Mediolanu 3 Lipca z Gazety Frankfortskiej.

Na mocy zaszley umowy między Generalem en chef Brune i Margrabią S. Marsan, woyska Liguryjskie ustąpiły z Kraiow Piemontskich. Insurğenci także cofnęli się do Genui. Francuzkie Woyska dnia dzisieyszego zająć miały citadelę Turińską. Armia Austryacka od niejakiego czasu powiększyła się znacznie w Tirolu i na granicach niegdý Weneckich.

Francuzka z drugiey strony wzmacnia się codziennie regimentami, które od Renu przez Szwajcary, i z południowych Departamentow do Włoch wkraczaia. Pod miastem Modeną ma być wkrótce wytknięty oboz na 15 tysięcy żołnierza, po większey części Kawaleryi. Oprócz tego wiadomość odbieramy o spieszonym marszu 16 regimentow przez góry: S. Gothard i Cenis.

Zniemnieyszym pospiechem pracują Cisalpińskie Woyska nad usypaniem Szańcow, stawianiem redut, pod Rocca d' Amfora, nad jeziorem Idrio, blisko Tirolskich granic; w Peschiera zaś uzbraia się flottila krążyć mająca na jeziorze Garda. Rzymscy Consulowie zamknęli cyrkuł Konstitucyjnym nazwany, który w Pałacu Altempi zgromadzać się zaczynał.

z Frankfortu 14 Lipca z Gazety Berlińskiej.

Zajęcie Malty rozmaitych domysłów jest przyczyną. Przypominamy teraz, że Admirat Richery przed 7, lub 8 miesiącami wypłynął z portu Brestenskiego z 6 Okrętami liniowemi; dokąd nie wiadomo do tych czas był zapomniany. Dzisiaj mówią że okrążywszy przygórek Dobréy Nadziei, udał się do Indyi, dla umówienia się z Tippo Saibem, i ułatwienia Tulońskiej wyprawy.

z Bazilei 9 Lipca z Gazety Frankfortskiej.

Mengaud powrócił z Strasburga do naszego miasta. On podobno Ministrem będzie RPtey Francuzkiej u Szwajcarow.

Champigni który miał być jego następcą, zostanie w Hadze. La Harpe jest piątym RPtey Direktorem. Gdy Schavenbourg pisał do prawodawczego zgromadzenia, domagając się ażeby mianowany przez Rapiata Dolder był na urzędzie potwierdzony, nie wiedział, że Ochs i La Harpe wybranymi byli.

Z reprezentantów jeden radził o tym donieść Generalowi en chef, twierdząc, że wybor męża, który nową Szwajcarom konstytucją napisał, nie może być nieprzyjemny rządowi Francuzkiemu. Tegoż czasu obie izby uchwaliły tamować głos prawodawcom naszym, którzyby w mowach swoich używali wyrazów uszczypliwych przeciw Kommissarzom lub wodzom Francuzkim.

General Schavenbourg odpisał prawodawczemu Zgromadzeniu. Pochwaliwszy wybor Direktora La Harpe, winszuje Szwajcarom bliskiego końca wewnętrznych rozruchów, i jednomyślności z Kommissarzami Francuzkami przywróconey; spodziewając się że kray wkrótce zacznie kosztować owoców, jakie przynosić zwykła spokojność domowa i rząd dobry.

Ochs installowany został. La Harpe do Arau spodziewany jest z Paryża. Rapiat nie oddala się od prawodawczego zgromadzenia; częste miewa konferencye z Direktorami, podobno w zamiarze przyspieszenia alliansu między Francją i Szwajcarami. Ci ponieważ narzekać przestali, ponieważ milczą, wniosł nie jeden, że rzetelna jest przyjaźń między zwyciężonym i zwyciężcą.

Zakładników Berneńskich z Huningue uwolnić kazano. Haller dawniej Podskarbi armii Włoskiej u Generala Buonaparte, nasz obywatel, będzie Posłem Szwajcarskim u Cisalpinów. Zgromadzenie prawodawcze nie przyjęło Francuzkiego Kalendarza; lecz po zniesieniu Juliuszowego, Gregoriański będzie odtąd w Szwajcarach używany.

z Strasburga 10 Lipca z Gazety Frankfortskiej:

Ex Direktor Neufchateau przed wyjazdem z Selz pisał do Administratorow niższego Renu w następujących wyrazach.

„Dokonałem, obywatele, dzieło moje, i dam o wszystkim sprawę rządowi, który mocen będzie rzecz obawić. Niczego się lękać nie trzeba. Opuszczając to miejsce; winienem podziękować za dobre przyjęcie. Widziałem tu wiele śladów wojennego spustoszenia; za trzecią wszystkię powinnością jest rządu; naszym zaś obowiązkiem rządowi dopomagać.”

Neufchateau.

z Rastadu 18 Lipca z Gazety Berlińskiej.

Deputacya Niemiecka d. 9 podała Francuzkim Pełnomocnikom wiadomą notę, przez Ministra Cesarskiego. Mamy nadzieję, że odpowiedź prędko nastąpi. Pogłoski rozrzucone po ustalych w Selz negocyacyach, przeraziły nas bojaźnią; ta jednak nie długo trwała. Wiadomo jest, że po długim i silnym roztrząsaniu warunków rozmaitych, Pełnomocni Ministrowie rozniechali się w naylepszej na pozor przyjaźni.

Hrabia de Cobenzl niektórym osobom lekliwym oświadczyć miał pokilkakrotnie, ażeby się zaspokoili; że wyjazd jego skutków szkodliwych za sobą nie pociągnie; ponieważ ukończywszy negocyacje musi powracać do Wiednia dla ważnych interessów. Ztąd wnosimy, że wszystko weźmie koniec dobrym sposobem, a negocyacje Rastadzkiego Kongressu będą przyspieszone.

Kommissarz Cesarza Jmci donosząc Deputacyi o oddaniu wiadomey noty, przypomniał, że czas jest rozpocząć konferencye i ustne komunikacye. Na dzisiejszym posiedzeniu przepisano porządek, jakim pomienione konferencye i komunikacye mają być odbywane. Zaczną się zaś nappewnie, iak tylko Francuzcy Posłowie odpowiedzą na ostatnią notę.

z Paryża 14 Lipca z Gazety Berlińskiej.

Direktoryat wykonawczy postanowił, ażeby odtąd żołnierzom z pod chorągwi do domów odchodzić nie pozwolono. Woieny Minister pisał do Generalow en chef i diwizyami kommanderujących, zalecając ściśle tey ustawy wykonanie. Kommissarzom zaś rządowym i Administratorom Departamentow przykazono odsyłać do regimentow żołnierzy dawniej uwolnionych.

Ponieważ rząd nasz nie odebrał żadnych wiadomości o Tulońskiej flotcie, od tego czasu iak z Malty wypłynęła, oheć wnosie niektórzy, że Admiral Nelson chroniąc się potkania, zwrócił żagle do ciemny Gibraltarskiej. Jakikolwiek losem stoczywszy bitwę, na cały morza szrodiemnego przestżeni portu nie miał, w którymby skotatane okręta mógł naprawić.

Odbieramy wiadomość z Neapolu, że gdy Angielska flotta ukazała się przed portem, jeden z przedniejszych Officerow udał się do Kawalera Hamiltona w W. Brytannii, chcąc wiedzieć, czyli Król Jmć Dwóch Sicilii pozwolić zechce Admiralowi Nelson w przygodzie zawinąć do portow swojego Królestwa. Odpowiedź, według domysłu, mniej pomyslną wziewszy, na morze powrócił.

Dalsze zamiary Generala Buonaparte nie przestały być tajemnicą. Listy do

Rzymu przysłane daia armii iego nazwisko armii Nilu. Do kapitulacyi z W. Mistrzem Maltańskim zawartey, to ieszcze przydać należy, że Kawalerom 80 letnim na wyspie zostać dozwolono, przy dożywotniej pensyi 300 talarow.

Direktoryat wykonawczy Generała Hattry naznaczył kommandantem en chef woysk Francuzkich na żołdzie Batawskim zostających. Armii zaś Mogunckiey Komenda oddana iest Generałowi Joubert. W porcie Bresteńskim znajduje się 30 okrętow i fregat do żeglugi gotowych. Józef Buonaparte pod czas obiadu u Ministra morskiego zpełniał zdrowie Irlandczykow ziednoczonych.

Blisko 2 tysięcy osob aresztował Dyrektoryat temi dniami, gdy wszystkie miasta stołecznego domy przetrząsano; po najsicisleyszey indagacyi prawie wszystkich wypuszczono na wolność, nie znalazłszy w nich inney winy, oprócz niedostatku świadectw urzędowych na piśmie; 60 emigrantow przytrzymano, i kilkuasta Duchownych nieprzysięgłych.

Generał Baraguey d' Hilliers pisal do przyiacioli, że Buonaparte maytkow i żołnierzy na floteie będących doskonalić najbardziej roskazał w tych manewrach, które są zwyczajne, gdy na zachwycony okręt nieprzyiacielski wstępny boiem przechodzić trzeba. Eskadra Angielska, która dotąd pod Nantes krążyła, oddaliła się w stronę południową. Havre potężnie iest strzeżony.

z Londinu 23 Lipca z Gazety N. Hamburgskiej.

Od Officyerow na morzu północnym krążących Admiralicya wiadomość odebrała, że 6 fregat, Francuzkie są czyli też Batawskie nie wiadomo, postrzeżono krążących na północ Szkocyi. Nie mieszkając wydane są roskazy, ażeby eskadra z równey lub ieszcze większey liczby fregat złożona udała się iak nayrychley w tamte strony, dla zabezpieczenia brzegow naszych.

Na kilku statkach do Lisbony płynących wysłano z tąd bardzo wiele ręczney broni i armat. Wprzód rozumiano, że rząd nasz daie to w posilku narodowi przymierzonemu z W. Britanią; pokazało się teraz iż Kawaler Almeida Poseł Portugalski z roskazu Dworu swojego wszystko zakupił, na uzbroienie milicyi krajowey.

Trzy regimenta dziś należące do Gibraltarzkiego garnizonu płynąć wnet mają do Przygórką Dobrey Nadziei; zastępując inne którym ztamtąd do Indyi Wschodniey udać się roskazano. To wyiowszy, rząd nasz zdaie się bydź spokojnym względem losu Azyatyckich osad; musi więc dobrze wiedzieć, że wyprawa Tulońska nie iest przeznaczoną na ich podbicie.

Głoszą Oppozycyine pisma, że przez Lorda Hobart bywshzego w Madras Gubernatora rząd odebrał niepomyślnie wiadomości z Indyi Wschodniey; ta zaś między innemi bydź ma nayważnieyszą, że Tipu Saib gotuje się Anglikom woynę wypowiedzieć; wszakże siły iego są znaiome, i nigdy dostateczne bydź nie mogą do wydarcia nam zdobyczy wiekiem posiadanej.

Z Irlandyi nic nowego ieszcze nie mamy. Według partykularnych listów, porażka buntownikow w Hrabstwie Wicklow, nierównie więcey krwi kosztowała, niżeliśmy rozumieli; legło ich na placu 2 tysiące. W niektórych Prowincyach spokoyność zdaie się przywrócona. Jednakże miescami widzieć się daia zbrojne kupy Defenders, z 50 lub więcey osob złożone.

Te spokojnych mieszkancow trwożą. Vice Król Lord Cornwallis zabronił biciem lub torturami przymuszać winowaycow do wyiawienia spólnikow swoich. Ofiarował im powszechny pardon i amnestią. Nie wszyscy iednak chcą korzystać z tey rządu powolności. Inni zaś broń nawet złożwszy, buntuią się powtórnie, iako naczyło kilkakrotne doświadczenie.

Liczne rokoszanow diwizye nie mogą utrzymać się na otwartym polu przeciwko waleczności regularnego żołnierza i dzielney milicyi, szukaią dziś zchronienia w górach niedostępnych i między błotami, gdzie oszańcowani zdaia się oczekiwać obiecanych z Francyi posiłkow, chociaż wiedzą dobrze, że wszystkie porty i morza flotami naszymi są zastąpione.

Lecz Królewskie woyska nie mieszkając okrażają buntownikow, i do złożenia broni przymuszają. Trzy regimenta Angielskiej milicyi w Dublinie iuż stanęły. Zyczyłoby należało, ażeby rokosz prędko się kończył. Okropne iego są ślady w całym Królestwie. Coraz więcey miast, wsi, i osad idzie w perzynę; nie oszczędzaią nic buntownicy, gdzie tylko dosięgnąć zdołaią.

Donoszą z Philadelfii, że Reprezentant Forter uczynił wniesienie na Kongresie, ażeby wszystkie umowy i traktaty, które dotąd wiążaly Francją z stanami Ameryki ziednoczoney. uznane były za nieważne, ponieważ wszystkie zlamal Dyrektoryat. Po długich sporach ta própocyja większością głosow 42 przeciwko 41 odrzuconą została.

Nie tu wszakże koniec. Inny Reprezentant w odmiennych nieco wyrazach, ma onę przynieść do rozwiązania za dni 15. P. Blount podal iey podobną, względem zniszczenia traktatow z Anglią zawartych, dla tego, że Anglicy, równie iak Francuzi chwytaią Amerykańskie okręta. Zgodzono się iednomyslnie rzecz wziąć na uwagę, gdy interes z Francją będzie ułatwiony.

Reszta w Dodatku

D O D A T E K
D O
KURYERA LITEWSKIEGO

Z WILNA 4. SIERPNIĄ ROKU 1798. W SOBOTĘ

Dokończenie z Lodinu.

Wzrost Amerykańskiej ludności tak jest nadzwyczajny, że bez zadziwienia o nim pomyśleć nie podobna. Według rachunku w r. 1790 uczynionego, w następującym zaś 1791 podanego rządowi, liczono w Prowincjach zjednoczonych dusz 3,929,326. Według rachunku teraz uczynionego, jest mieszkańców 5,250,690. Przybyło więc w kilku latach, 1,321,364.

Trzeba to przypisać koniecznie zamieszaniu w południowej Europie od lat kilku panującym; nie wspominając dobroci clima, urodzajności ziemi, i tym podobnych przyczyn. Jeśliby tak daley byż miało, wkrótce ludność kraiowa wzrosnie do niezmierny wielkości. Przydać potrzeba, że rozmaite Prowincye bardzo wiele utraciły przez żółtą gorączkę.

Z 18. Statkow Szwedzkich które Kapitan Lawford zabrał na brzegach Batawskich, i do Margate zprowadził, trzy tylko naładowane morskimi amunicyami Admiralicya zatrzymała; innym daley płynąc pozwolono. Lord Kingsborough przez Irlandczykow zchwytyany, późniey męstwem woysk Królewskich uwolniony z więzienia przybył do naszej stolicy.

Nie poymują Anglicy, co napisano w Paryżu, jakim przypadkiem Toulońska flotta wysć mogła przed pogonią Admirala Nelson. Rzecz jest do wiary niepodobna, ażeby komendant pomieniony miał płynąc do Toulonu, w zamiarze zamknięcia portu. Maiac od Lorda S. Vincent wyraźny rozkaz bić nieprzyjaciela, trzeba mu było potkać go na otwartym morzu.

Gdyby tylko chciał Francuzom zabronć wyisćia pod żagle, mógł to naye latwiey uczynić, przechodząc kilka dniami pierwey ciasninę Gibraltarską. Gdy tego nieuczynił, musiał więc prosto udać się do Malty; jeżeli zaś nie doścignie uchodzących nieprzyjaciół, ta tylko jedna będzie przyczyna, że doścignienie dla zbyt wielkicy odległości było niepodobne.

z Bruxelles 9. Lipca z Gazety Berlińskiej.

Anglicy ukazują się eadziennie na

brzegach naszych. Od nieiskiego czasu ich eskadry krażyły przed uysciem rzeki Escaut i na brzegach Zelandyi; teraz ukazały się niespodzianie pod Ostendą, nazaiutrz pod Blankenberg. Dwie fregaty i kilka lekkich statkow pomkneły się ku nadbrzeżom na strzelenie z armaty; obrawszy wygodne stanowisko, wszystkie dawać ognia zaczęły.

Między wzgórkami piaszczystymi, iakich jest wiele na brzegach Flandryjskich, utalone były dwie batterye, dotąd nieukończone. Strzelaliśmy iednak do nieprzyjaciół, którzy wprawdzie ustąpili nieco, lecz oddalić się nie chcą zupełnie; ukazując się coraz na innym miejscu wszystkie strachem i boiaźnią napełniają.

Do portu Dunquerque, przy naywiększey pilności Anglikow, armatorowie często przyprowadzają zdobyte statki; 4. neutralne tamże niedawno zawinęły. Okręta do przyszley wyprawy uzbroione, stoją w zupełney gotowosci; liczą ich 11. od 30. do 12. armat. Wielka w Slykens sluzą jest naprawiona, kosztowało to rządowi 300. tysięcy liwrow; lecz wnętrzna żegluga jest znowu otwarta.

D. 12 Jeńcow Angielskich z Lille do Paryża i Wersalu wyprowadzono, ponieważ Kommissarze o zamianę zgodzić się nie mogli. General Coote przewieziony będzie do Fontaine bleau. Kilmaine przegłada teraz wszystkie stanowiska, od granic dawno Francuzkich do Flandryi Hollenderskicy; będzie podobno na wyspie Walcheren dla umówienia się z wodzami tamże kommandującymi.

z Texel donoszą, że port pomieniony scisley niż przedtym zamknięty jest przez Admirala Onslow. Eskadra jego wzmoconą została. Liniowe okręta krają o półtory mili od brzegow, fregaty zaś i lekkie statki stoją przed uysciem portu. Batawowie z swoiey strony uzbraiają się potężnie, nowy Dyrektorjat postanowił z naywiększym azardem uwolnić porty swoje.

z Auszpurga 7. Lipca z Gazety Berlińskiej.

w Wiedniu odebrano rapporta z Wo-

łoszczyzny, w których znajdują się następujące wiadomości, względem teraźniejszego stanu i położenia wojsk Tureckich nad Dunajem woinących.

Rzecz jest pewna, że za nadciągnięciem Seraskiera Kapitana Baszy Passwan Oglou mimo zwycięstw odniesionych w Maiu nad Ali Baszą, postanowił zciągnąć siły swoje do Widdinu. Od 12. do 22. Maia nic nie zaszło uwagi godnego. Lecz na końcu miesiąca, gdy rozpoczęte negocjacje nie wzięły pożądanego skutku, przystąpiono do wojennych czynności.

Passwan Oglou pierwszy atakował; jednakże w początkowych uderzeniach zwycięzca, nakoniec odparty został i zamknął w twierdzy swojej, ze stratą 1500. zabitych i jeńców; o czym Seraskier doniósł Xiażęciu Wołoskiemu d. r. Czerwca. Ottomańskie wojska ścigały buntowników z taką zapalczywością, że nawet szanie i okopy usypane przed Widdinem, zaięły z artylleryą i amunicyami.

Na zaiutrz po przegranej bitwie Passwan Oglou prosił Kapitana Baszę; ażeby mógł z nim osobiście mieć rozmowę nad Dunajem pod warunkiem jednak, że z nich każdy zostanie na własnym statku. Odrzucił propozycyą Seraskier; w dni zaś potym kilka rozkazał wojsku całemu mieć się do szturmowania powszechnego, chcąc zaiąć twierdze Widdin zastaniające.

Lecz nie powiodło mu się takowe przedsięwzięcie. Stracił wiele ludu; Oglou odpartszy Turków odzyskał okopy dawniey utracone, i artylleryą. Przegrana odjęła ochotę wojsku Seraskiera; tak dalece, że czas onemu dając do wytchnienia potrzebny, przez dni 12. nie nie śmiał przedsięwziąć nowego przeciwko rokoszanom.

Walcząc z iawnym nieprzyjacielem Passwan Oglou strzedz się musiał zasadzek domowych. Naprzód Węgrzyna osiadłego na Wołoszczyźnie i bardzo bogatego, uduśić kazał, który mieszkańców namawiał, ażeby wierność Porcie dochowali nienaruszoną; późniey odkrywwszy spisek w Widdinie knowany na życie swoje, 18. osob do niego wchodzących śmiercią ukarał.

z Turinu 2. Lipca z Gazety Frankfortskiej.

Wiadome już są okoliczności w których się znajdował Piemont, uwikłany w wojnę z Ligurami, od Cisalpinów zagrożony; wiadome pośrednictwo Dyrektoryatu Paryskiego, z którego wyniknęła Kapitulacya naszey citadelli; dla zupełnego tey rzeczy objaśnienia, kładniemy dwa pisma urzędowe. Pierwe jest: edikt Króla Jmci Sardyńskiego do poddanych swoich.

Pragneliśmy usilnie pociągnąć do wietności ku nam, i należnego posłuszeństwa insurgentów i zbiegów, którzy Pograniczne Prowincye nalechać usiłowali. Lecz gdy łaskawość nasza pożądaných skutków nie przyniosła, względ mając na pośrednictwo i wdanie się RPtęy Francuzkiej; daliśmy wszystkim amnestią zupełną i powszechną w następującej osnowie.

1. Amnestia zupełna i powszechna wszystkim, bez wyłączenia cudzoziemcom i Piemontczykom, którzy jakimkolwiek bądź sposobem należeli do buntu i rozruchow w Państwie naszym nie dawno wszczętych; tym równie którzy za opinie polityczne pociągnięni byli do Sądów Kriminalnych. 2. Wszyscy więźniowie z tych względów osadzeni, odzyskają wolność; processa przeciwko nim już rozpoczęte ustają.

3. Jeżeli z wyżej wyrażonych ktokolwiek używając na zię Królewskiej łaskawości, dopuści się zbrodni teraz przebaczoney, według prawa karany będzie.

4. Kto zechce przenieść się do obcych Kraiow, pozwala mu Król Jmci przedać swój majątek, pieniądze wyprowadzić za granicę; konfiskacya i sekwestr od dnia ustają.

Drugie pismo Urzędowe jest: Manifest Gubernatora Turinu, datowany dnia wczorayszego.

Niespodziewane przypadki, zbieg okoliczności nadzwyczajnych, uwikłak to Królestwo w trudną wojnę, która onemu zguba groziła; nieprzyacielskie siły codzień nie rosły; Piemontczykom zewszad oskoczonym nie podobna było dać wszędzie odpor dzielny. Król Jmci Woyny nie pragnął, ani szukał; jedynym jego pragnieniem było pokoy zachować.

A jeżeli na buntowników naprzód, późniey przeciwko posilkuiącym ich Ligurum broń podniósł, uczynił zadose obowiazkowi swojemu, staraac się pozyskać co nie słusznie wydzierało. RPtęa Francuzka umysłita pokoy przywrócić zamieszany; lecz do ukończenia Woyny dziwney, nowy i bardzo nadzwyczajny środek obrała.

Ofiarowawszy pośrednictwo swoje ku przywróceniu spokoyności pożądaney, chciała razem zapobiedz nowo mogącym wyniknąć zamieszaniom, podeyrzeniom, nieufnościom, słowem chciała mieć zalogę w Citadelli Turuskiej, dla spólnego bezpieczeństwa, zgody, i iedności narodów do Woyny wchodzących, y tych razem, które do traktatu należeć miały.